

האוצרות שהנחלת לנו / יעל צהרי

דברים בהלוויה

בתיה אהובה הוא שילוב של המלים המתאימות לך, האהבה שלך למוסיקה, שאותה העברת תמיד במאור פנים, הדביקה את כל הסובב אותך. בשנים האחרונות, כאשר אנו, הפנסיונרים, שמחים לקשט את חיינו בעשייה יפה, לקחת על עצמך את האתגר להחזיר אותנו לימים הטובים בהם נגינה בכלי או שירה במקהלה הפכו בשבילנו לאושר פנימי וחברתי. מי בכלל חשב שלחזור לנגינת חלילית של כיתה ו' יהיה חלק כל כך חשוב בשבילנו?! המפגשים השבועיים לחזרות, התרגול המשותף, האווירה הטובה וההבנה שלך שלא תמיד נדע ונזכור איך להשמיע טון מסוים, ולחזור וללמד אותנו ולהזכיר לנו בסבלנות אין קץ, כל פרט. נתת הרבה כבוד למוסיקה. אהבנו מאד את השירים שבחרת לעבד, איך חילקת את מנגינת השיר בין הקולות ונתת תפקיד לכל קול בהרכב. יצרת לנו קבוצה חברתית, כך שהמפגשים הפכו לנעימים וחשובים.

לאחר שחלית לקחתי על עצמי את המשך האימונים עם שתי קבוצות החליליות, כדי לשמור על המשאב היקר הזה, ומתוך ידיעה ברורה שאת חוזרת ואמסור לך את הקבוצות במצב הכי מוכן שאפשר, כדי שתקדמי אותנו הלאה. אחד האתגרים שלנו בחזרות היה להגיע לביצוע יפה של קטע, כדי שנוכל להקליט ולהשמיע לך, וזאת כדי לשמוע את הערותיך המקצועיות.

הקרנת לסביבה את שיא האופטימיות, בכל מפגש מחייכת, לכן היה כל כך קשה להאמין ולקבל את העובדה שהמחלה תפיל אותך. לא האמנו שכך יהיה. אני מלאת אהבה והערכה למשפחה הנהדרת שלך, אשר לא זזה ממיטתך, ואין לי מספיק מלים כדי לנחם. אנחנו עצובים וכואבים ונשתדל לשמור עד כמה שנוכל על האוצרות שהנחלת לנו.

בתיה אהובת הלב של רבים / נעמי נוימן

דברים בהלוויה

נותרנו קבוצות רבות של יתומי מוזיקה ושמחת חיים כי נתת לנו את זה במנות גדולות. קראתי לך החברה הגאונה שלי. מאז ומתמיד ליברך, נפשך והמהות שלך בקצב במוזיקה, בחיור, ובמקביל - עולם של נתינה וסיוע שאינם מובנים מעולם ולעולם. יותר מעשור הובלת שתי קבוצות אזוריות של נגינת חליליות. אנחנו נהנינו מדי שבוע לנגן ביחד ולחוות את המוזיקה שלך, שזרמה בנימים, בוורידים ובעורקים. למה חברה גאונה? כי בנוסף לשנים ארוכות של הוראת מוזיקה לילדים, טיפול במוזיקה לכל נפש - אתגרת את עצמך עם יצירת עיבודים מוזיקאליים מורכבים, לעיתים מבריקים - עד כדי גאונות.

חשוב לי שכולם פה ידעו שכזאת היית. ננצור בליבנו לעולם את האור, האופטימיות והחיור, היופי והשמחה, שהיו צמודים אליך בלי יכולת להיפרד ממך. מאמינה שכולנו נשמח לשמור מהתכונות האלה גם אצלנו, בשביל לזכור אותך הכי טוב.

טקס ראש השנה, 2000

תישני שנת עולם טובה אישה אהובה.
ליבי עם המשפחה החמה, האהבת והעוטפת. אעזור לכם כמיטב יכולתי - תמיד!!

זיכרונות טובים / חגית מן

משה יקר, אני משתתפת בצערך. ניגנתי עם בתיה בחוג החליליות אצלנו. אני אוהבת אותה מאוד. כשהקמתי את החוג פניתי לבתיה שתוביל אותנו. שמחתי כל כך על הבחירה הזו. בתיה הובילה את החוג שלנו בצניעות, ברוגע, במקצועיות, בהמון כבוד לחובבנות שלנו, בהתמדה, בנדיבות ובאהבה. בשבילי זו הייתה פינה שבועית של חברות, של התרוממות הרוח, של עשייה קבוצתית מחזקת, של למידה אמיתית. איזו אישה מקסימה ומורה נהדרת. שמחתי לפגוש אותה באולם לפני כמה חודשים ולראות שהיא מתחזקת. עצוב לי כל כך על לכתה. היא תחסר לנו מאוד. שולחת לכולכם חיבוק גדול ומנחם. אנצור את הזיכרונות הטובים איתה לעד.

טקס ראש השנה, 1997

בתיה והמוסיקה / אבנר לושי

קראתי את הדברים שנכתבו על בתיה אביר והזדהיתי עם כל מילה. אני מבקש להוסיף גם את חלקי הצנוע לדמותה הייחודית. בין משפחת כרמל למשפחה שלי היה קשר טוב: ההורים היו מיוחדים, זיו היה חברי הטוב בקבוצת אילנות, סיוון ורחל היו יחד בקבוצת איילים, עבדתי עם אב-המשפחה זיסקינד במטעים ועוד. אני מניח אפוא שכאשר בתיה חזרה לקיבוץ, הקשר היה אך טבעי, מה עוד שעבדתי תקופה עם משה אביר במחלקת האריזה במברג. אבל, כמו רבים מאיתנו, גם אצלי הקשר החזק עם בתיה היה דרך המוסיקה.

תחילה, בעידודה ובניצוחה של בתיה, יצרנו אחרי השירות הצבאי שלישייה לזמן קצר - נדב יקר, זיו כרמל ואני. שרנו את "בקיץ הזה תלבשי לבן" בחתונה של חברנו אופיר טייכנר, אבל השיא היה ניסיון נועז להיכנס לנעליהם של ענקי הסולו בחג העומר. אמנם ניצלנו את שנות הבלבול שאחרי נחמן שטיינמן כדי להשתחל לתפקיד, ומטבע הדברים נמצאו בהמשך פתרונות מוצלחים יותר, אבל אחת השורות שאני הכי גאה בהן בקורות-החיים שלי היא ששרתי סולו עם מקהלת חברת-הילדים בעומר בעין השופט...

כמו רבים אחרים, כל זה לא היה קורה ללא העידוד, האמונה, הדחיפה וההדרכה המקצועית של בתיה היקרה.

לימים, אחרי שעזבתי את הקיבוץ, משפחתי דחפה אותי לשחזר את הכישורים המפוקפקים שלי בנגינת חלילית, אותה למדתי בשיעורי המוסיקה בחברת הילדים אצל רותי דקל, ולנגן שירי חנוכה בטקסי הדלקת הנרות בביתנו.

שוב פניתי לבתיה, שבאהבה ובסבלנות רבה אספה לי תווים של כל שירי חנוכה, ובעיקר שלחה לי את ההסברים הבאים כדי שאוכל לעמוד בציפיות המשפחה, שכן ידיעתי לא הגיעה מעבר לסולם דו עד דו (ואולי סי במול ופה דיאז) ושוב, שימו לב לעידוד - "בהצלחה!"

פוש

אלבן - בתיה

(1) תלם אנא אידי תלית יש נך
 יש תלית שנקנול סניק סומ
 בתל הפי מבלד כן -
 רפי תלית כפו אנלם לך את
 הצלילים הנמלתימ

(1) סי בעול (2) פה # גאט (3) סול # (4) מו ב צליל

המשך

זו הייתה בתיה, וכל המוסיף, גורע. תנחומים למשפחה היקרה ולכולנו.

תודה על נתינה עצומה / יניב שגיא

בתיה יקרה ואהובה, תחסרי כל כך.

בתיה של אור וחום, החיוך הרחב והעיניים הטובות.

בתיה של הרמוניה מוזיקלית שמחוברת לתרבות של כפר, עם החלילית שבפה או הקלידים של

הפסנתר והיד המונפת לנצח על ילדים ובוגרים, יוצרת תרבות וחג.

בתיה של ערכים, של שלום ושוויון, אמונה ומחויבות לפעול, לתקן ולשפר. לעשות שיהיה כאן טוב

יותר וצודק יותר.

תחסרי לנו. יהיה כאן קצת פחות עין השופט בלעדיך.

תודה על נתינה עצומה לאורך שנים כה רבות לתרבות, לחברה לפרט ולקהילה.

נתגעגע אליך.

משפחות אביר וכרמל - איתכם בצער ובכאב הפרידה.

מקהלת הילדים בפסח, 1988

צילום: בתיה רזניק